Ötödik üzenet

Megismerni Krisztus szenvedéseinek közösségét és hasonulni az Ő halálához

Igeolvasmány: Fil 3,7-10; Jn 11,25; Ef 1,19-20; Kol 1,24

I. Pál törekedett Krisztus szenvedései közösségének a megismerésére – Fil 3,10:

A. Krisztusnál először a szenvedések és a halál jöttek, utánuk pedig a feltámadás; nálunk először az Ő feltámadásának ereje jön, utána pedig az Ő szenvedéseiben való részvétel és a halálához való hasonulás – 10. vers.

B. Először részesülünk az Ő feltámadásának az erejéből; ezután pedig ezáltal az erő által módunkban áll részt venni az Ő szenvedéseiben, és megfeszített életet tudunk élni az Ő halálához hasonulva.

C. Krisztus szenvedéseinek két kategóriája van: a megváltás végrehajtását szolgáló szenvedések, amelyeket Krisztus Maga végzett el, valamint a gyülekezet létrehozását és építését szolgáló szenvedések, amelyeket az apostoloknak és a hívőknek be kell töltenie – Kol 1,24:

1. Mi nem vehetünk részt Krisztusnak a megváltást szolgáló szenvedéseiben, de részt kell vállalnunk Krisztus szenvedéseiben a Test létrehozásáért és felépítéséért – vö. Jel 1,9; 2Tim 2,10; 2Kor 1,5-6; 4,12; 6,8-11.
2. Krisztus mint Istennek a Báránya szenvedett a megváltásért (Jn 1,29); Krisztus mint a gabonamag szenvedett a reprodukálódásért és építésért (12,24):
   a. Az Úr, mint egy gabonamag, amely a földbe esett, elveszítette a lelki életét halál révén, hogy felszabadíthassa az Ő örökkévaló életét a feltámadásban a sok mag számára – 10,11. 15. 17-18.
   b. Az egy mag nem töltötte be az összes szenvedést, amely szükséges a Test felépítéséhez; a sok magként ugyanúgy kell szenvednünk, ahogyan az egy mag szenvedett – 12,24-26:
      (1) A sok magként nekünk is el kell veszítenünk a lelki életünket a halál révén, hogy élvezhessük az örökkévaló életet feltámadásban – 25. vers.
      (2) Ez jelenti azt, hogy követjük Őt annak érdekében, hogy szolgálhassuk Őt és Vele járhassunk ezen az úton, a lelki életünk elveszítésének és az Ő feltámadásában való életvitelnek az útján – 26. vers.
      (3) A gyülekezet létrejövetelének és növekedésének útja nem az emberi dicsőségen át vezet; hanem a kereszthalálon át – 20-24. vers.

D. Van különbség az átformálódásunkat szolgáló és a Testért való szenvedések között – 2Kor 3,18; Fil 3,10; Kol 1,24:

1. Pál szava a Filippi 3,10-ben nem az átformálódást szolgáló szenvedésekre vonatkozik.
2. Ha a 3,10-et összevetjük a Kolossé 1,24-gyel, akkor meg fogjuk látni, hogy Pál azokról a szenvedésekről beszél a Filippi 3,10-ben, amelyek kipótolják Krisztus szorongattatásait a Testért.
3. A Kolossé 1,24-ben Pál annak betöltéseként tekintett a saját szenvedéseire, mint ami hiányzott Krisztus szenvedéseiből az Ő Testéért.
4. Krisztus szenvedései az Ő Testért még mindig tartanak, és nekünk osztoznunk kell bennük – Fil 3,10; vö. Csel 9,4-5.
5. Akkor, amikor a Testért szenvedünk, tapasztaljuk meg Krisztus feltámadásának az erejét – Kol 1,24; Fil 3,10.

II. A Filippi 3,10-ben Pál beszélt arról, hogy „hasonulva az Ő halálához" [angol ford. alapján]; ez a kifejezés azt mutatja, hogy Pál arra vágyott, hogy Krisztus halálát az élete öntőformájaként vegye:

A. Krisztus ismeretének páratlan nagyszerűsége, mindent kárnak ítélni, Krisztust elnyerni, Őbenne találtatni, megismerni Őt, megismerni az Ő feltámadásának erejét és megismerni az Ő szenvedéseinek a közösségét mind egy dolgot eredményez – azt, hogy Krisztus halálához hasonulunk – 7-10. vers.

B. A Krisztus halálához való hasonulás azt mutatja, hogy az Ő halála egy öntőforma – 10. vers:

1. A Filippi 3. középpontja a Krisztus halálának öntőformájához való hasonulás dolga – 7. 9. 12-16. vers.
2. Belekerültünk a halálnak ebbe az öntőformájába, és most ehhez az öntőformához kell hasonulnunk – Gal 2,20; Róm 6,3-5.
3. Krisztus feltámadási életének ereje bennünk elvezet, elvisz, elhordoz és behelyez minket Krisztus halálának az öntőformájába – Jn 11,25; Ef 1,19-20.

C. Krisztus halálának öntőformája Krisztusnak arra a tapasztalatára vonatkozik, amelyben Ő állandóan halálra adta az emberi életét, hogy Isten élete által élhessen – Jn 6,57a:

1. Amikor az Úr Jézus a földön volt, megfeszített életet élt; azáltal, hogy megfeszített életet élt, élő volt Isten számára, és Őt élte – Gal 2,20; 3,1; 5,24.
2. Az emberi életét mindig halálra adta, hogy a Benne lévő isteni élet kiáramolhasson – Jn 10,10b-11. 17.
3. Amint Ő élt, haldoklott is – haldoklott a régi teremtés számára azért, hogy egy olyan életet élhessen, amely az új teremtésben van; ez *az Ő halála* jelentése a Filippi 3,10-ben.

D. Krisztus halálához hasonulni azt jelenti, hogy Krisztus halálát az életünk öntőformájaként vesszük – 10. vers:

1. Krisztus halála egy öntőforma, amelyhez körülbelül ugyanúgy hasonulunk, mint ahogyan a tésztát a tortaformába helyezik, és az ahhoz hasonul.
2. Isten belehelyezett minket Krisztus halálának az öntőformájába, és Isten nap mint nap formál minket, hogy ehhez a halálhoz hasonuljunk – Róm 6,3-4.
3. Az életünknek egy ilyen öntőformához kéne hasonulnia – meg kéne halnunk az emberi életünk számára, hogy az isteni életet éljük – Gal 2,20; 2Kor 4,10-11.
4. Ha halálra adjuk a természeti életünket, tudatában leszünk annak, hogy van egy másik élet, az isteni élet, a bensőnkben; ez az élet fel fog szabadulni, utána pedig a tapasztalatunkban Krisztus halálához fogunk hasonulni – Jn 10,10b; 1Jn 5,11-12.
5. Krisztus halálának öntőformájában a természeti ember megöletik, az óember megfeszíttetik, és az én megsemmisíttetik – 2Kor 4,16; Róm 6,6; Mt 16,24.
6. Ha engedjük, hogy a körülményeink belepréseljenek minket ebbe az öntőformába, akkor a mindennapi életünk Krisztus halálának formájába fog idomulni – Róm 8,28-29.

E. Az egyetlen út Isten dicsőítéséhez, hogy Krisztus halálához hasonulunk; minél inkább Krisztus halálához hasonulunk, annál inkább dicsőítjük az Atyát – Jn 12,28; 13,31.

© 2023 Living Stream Ministry